
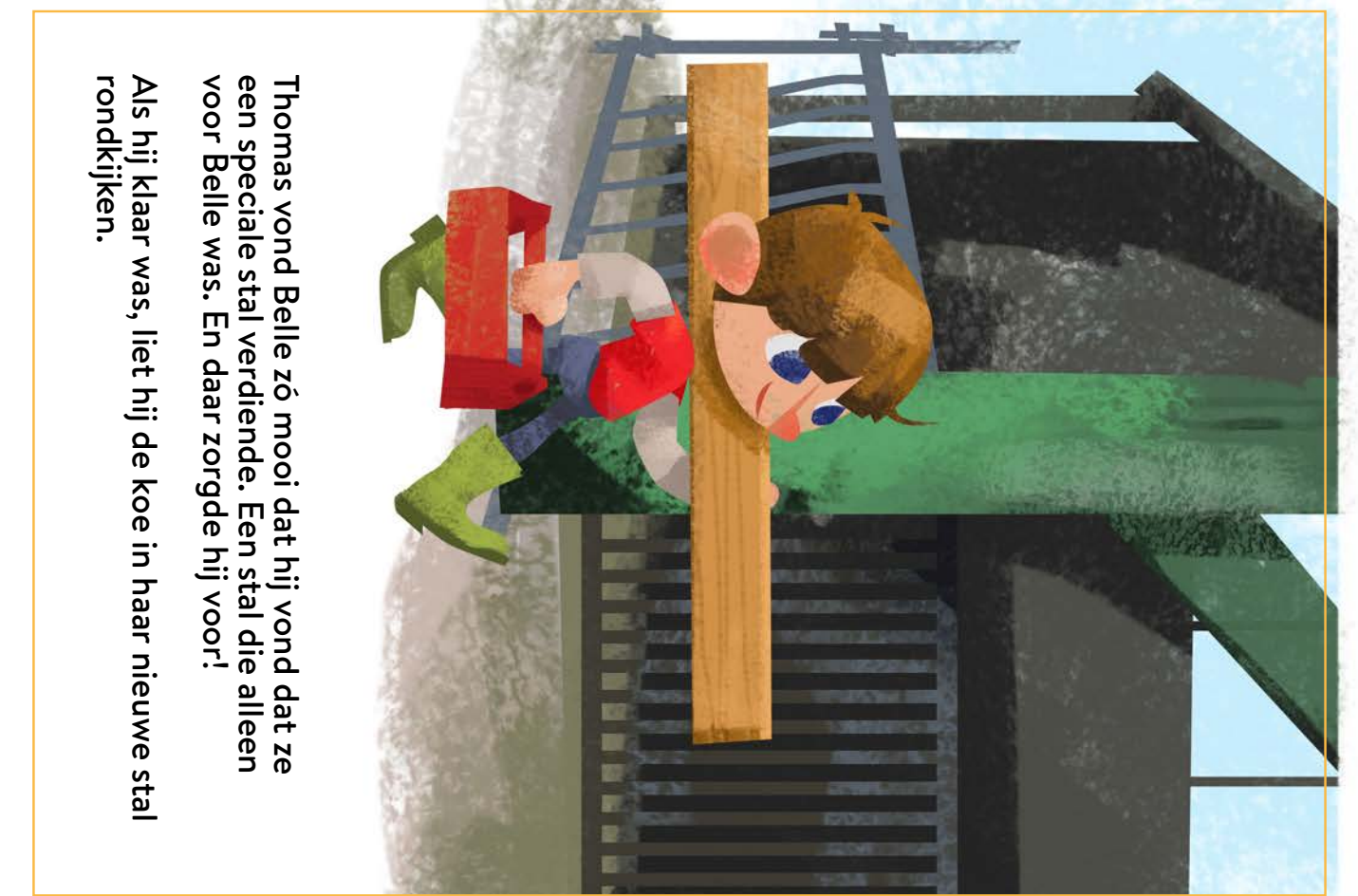

De ouders van Thomas waren boeren.
Ze hadden veel koeien.

Omdat zijn ouders een weekje weg moesten,
mocht Thomas voor de dieren zorgen.
Dat vond hij heerlijk, want hij hield van de koeien.
Hij vond ze allemaal wel mooi.

Maar één koe vond hij
de aller-allermooiste.
Hij noemde haar Belle.

Thomas vond Belle zó mooi dat hij vond dat ze
een speciale stal verdiende. Een stal die alleen
voor Belle was. En daar zorgde hij voor!
Als hij klaar was, liet hij de koe in haar nieuwe stal
rondkijken.

Belle was eerst wel nieuwsgierig.
Maar toch liep ze daarna terug naar de kudde.
Dat vond Thomas wel jammer.
Misschien moet Belle nog wat wennen aan haar
nieuwe huis, dacht Thomas.
Hij leidde Belle terug naar haar speciale stal en
deed de staldeuren toe.

Zo. Nu kon Belle echt genieten van haar mooie
ruimte, dacht Thomas.

Maar Belle keek niet naar de stal. Ze ging aan de
deuren staan om naar de andere koeien te kijken.
Oei, dacht Thomas, misschien vindt ze haar stal
niet mooi genoeg.
En dus hing hij mooie lampjes en vlagjes in de stal.

Zo. Nu had Belle echt een gezellig hoekje om
te rusten, vond Thomas.

Maar Belle bleef aan de deuren staan.
Ze loeide eens naar de kudde.
Oei, dacht Thomas, misschien vindt ze het stro
niet zacht genoeg.
En dus bouwde hij een bed en legde hij er
een warm dekentje erbij.

‘Zo. Nu kan je toch lekker lui op de zachte matras
wat van het hooi eten,’ zei Thomas.

Maar Belle at niet van het hooi. Nee, ze stond stil
en liet haar kop een beetje hangen.
Oei, dacht Thomas, zou ze misschien het hooi niet
lekker genoeg vinden?
In zijn keuken kookte hij lekkere spinaziepuree voor
Belle. Dat vond hij zelf ook erg lekker!

Zo. Belle heeft een gezellig hoekje, met een zachte
matras en lekker eten. Ze zal nu toch wel blij zijn,
dacht Thomas.

Maar Belle zag er helemaal niet blij uit. En de mooie vacht die Thomas altijd al zo mooi vond, zag er niet meer zo glanzend uit. 'Wat is er toch met je aan de hand?' vroeg Thomas.

Hij dacht na. Wat kon hij nog doen om Belle gelukkig te maken?

Hij kocht lekker geurende shampoo voor Belle, en zette mooie muziek op om er samen met zijn koe naar te luisteren.

Hij kocht mooie fotokaders voor Belle en zette zelfs een televisie in de stall!

Maar niets hielp. Het ging steeds slechter met Belle.

Thomas belde de dierenarts.
Die kwam zo snel als hij kon.

‘Hm,’ zei die toen hij de stal zag en de muziek hoorde.
‘Goh...’ zei hij toen hij Belle onderzocht.

Dan keek hij naar de matras, de televisie en de puree
en zei: ‘O,’

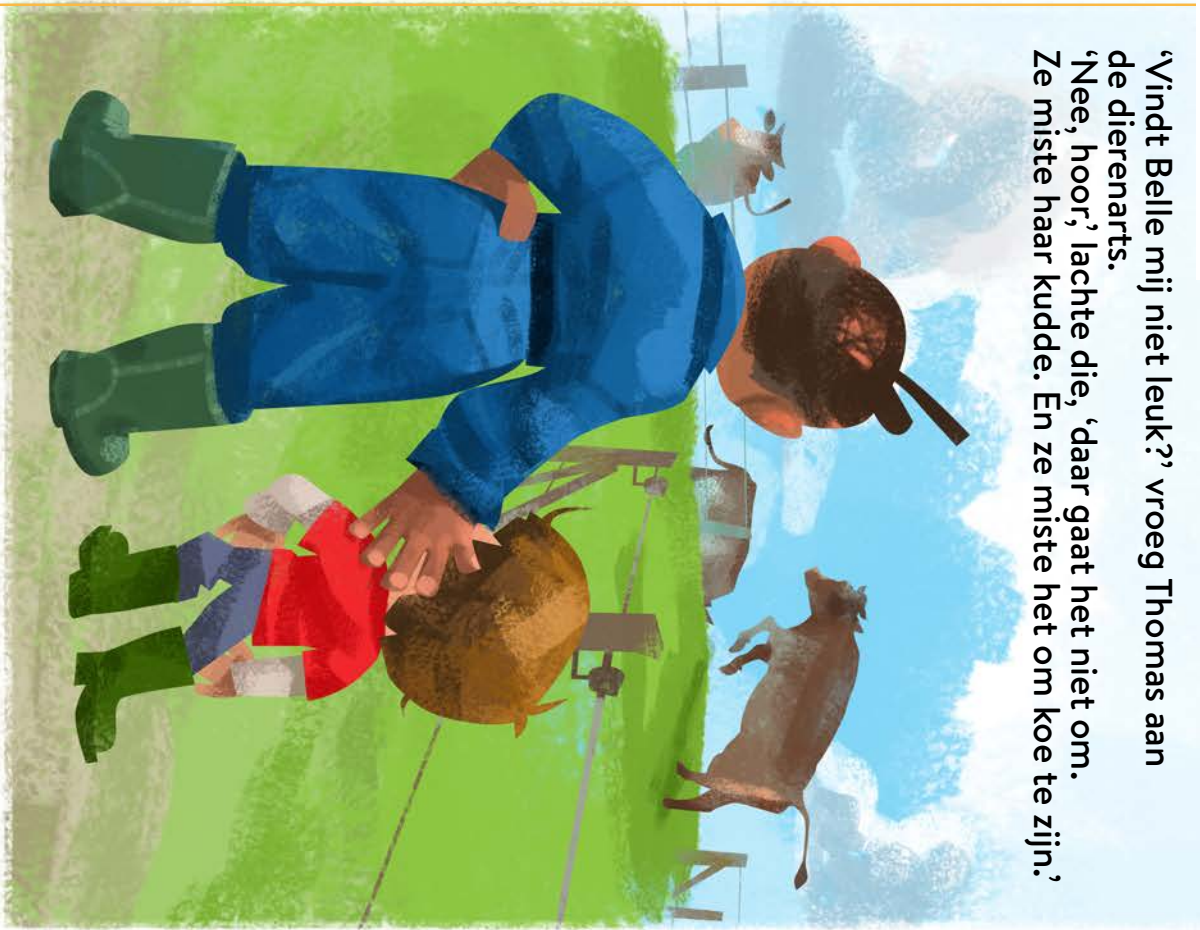
Daarna keek hij naar de andere koeien, in de verte op
de wei. ‘Aha,’ zei hij.
En toen draaide hij zich naar Thomas.

‘Wel?’ vroeg Thomas. ‘Kan jij Belle weer gelukkig maken?’
‘Jazeker,’ zei de dierenarts terwijl hij glimlachte. ‘Door de
staldeuren open te doen.’

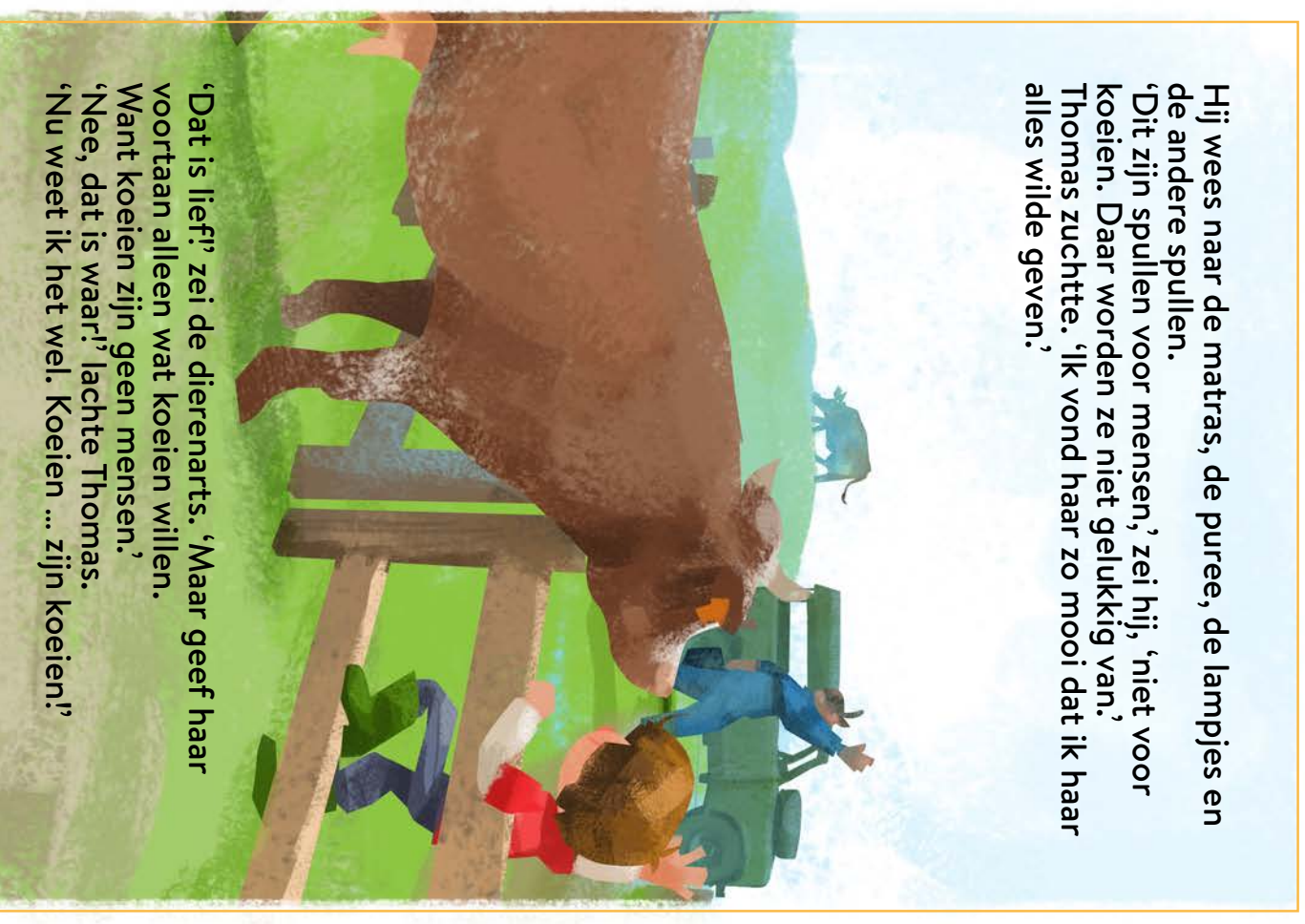
Thomas keek hem ongelovig aan. Aarzelend stapte hij
naar de staldeuren en deed die open.
Belle stak eerst haar neus buiten. Dan stapte ze over de
drempel.
En toen rende ze blij naar de andere koeien.

‘Vindt Belle mij niet leuk?’ vroeg Thomas aan de dierenarts.
 ‘Nee, hoor,’ lachte die, ‘daar gaat het niet om. Ze miste haar kudde. En ze miste het om koe te zijn.’

Hij wees naar de matras, de puree, de lampjes en de andere spullen.
 ‘Dit zijn spullen voor mensen,’ zei hij, ‘niet voor koeien. Daar worden ze niet gelukkig van.’
 Thomas zuchtte. ‘Ik vond haar zo mooi dat ik haar alles wilde geven.’

‘Dat is lief!’ zei de dierenarts. ‘Maar geef haar voortaan alleen wat koeien willen.’
 Want koeien zijn geen mensen.’
 ‘Nee, dat is waar!’ lachte Thomas.
 ‘Nu weet ik het wel. Koeien ... zijn koeien!’